

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 4. De pæna statuta in assistentes matrimonio clandestino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

nitates requisitas in contrahendo matrimonio neglexerit, eisdem subjiciatur poena. Non enim dignus est, qui Ecclesiæ benignitatem facile reperiatur, cuius salubria præcepta temere contempsit. Si vero solemnitatibus adhibitis impedimentum aliquod postea subesse cognoscatur, cuius ille probabilem ignorantiam habuit, tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit.

Circa præsens decretum not. 1. hoc intelligendum esse, quod carere debeant spe dispensationis, *ex iisdem causis*, que cæteroquin sufficiunt, si non commisissent vitium clandestinitatis; ut enim Pontifex in dato casu se difficultem reddat, exigit recta gubernatio, ne contemnentibus Ecclesiæ interdicta, concedens facilem indulgentiam aliis, spe paris indulgentiæ, viam faciat minus curandi ea, quæ Ecclesia tam solicite in bonum animarum statuit.

Not. 2. et si Barbosa in cit. loc. Trid. num. 21. velit, ly in gradibus prohibitis, intelligendum de contrahente cum quolibet impedimento dirimenter, contrarium tamen probabilius esse ex dict. supr.

Not. 3. cum ibidem dicatur, quod si ignoranter id fecerit, nimirum contrahendo in gradu prohibito, scienter tamen denuntiationes omiserit, ex hac culpa præsumi affectationem vel scientiam impedimenti; & poenam statui.

Not. 4. à fortiori, hanc poenam impositam esse scienter contrahentibus clandestinè in gradibus prohibitis, & multò magis, eadem scientiastante, matrimonium tale consummanibus, ut lique ex aperto textu Tridentini in cit. c. 5. Ex quo not. quod hæc poena non afficiat clandestinè contrahentes matrimonium, & illud consummantes, utunque, sed, si hoc facere presumpserunt: quod non cadit in quocunque factum, sed solum in factum cum ausu temerario. Et ideo dispositio, puniens aliquid presumptum, non comprehendit illum, qui id bona fide, ignoranter, imprudenter, sive inadvertenter fecit; sic Barbosa de dictiibus usu freq. V. Presumere. num. 3. ac propterera, ut recte observat Pereyra in Elucidario num. 8. 9. hæc clausula (scienter ausus fuerit, vel si quis presumpserit) in legibus imponentibus poenam, excludunt

omnem ignorantiam, etiam vincibilem, & crassam (teste Sanchez. de matr. lib. 9. D. 32. num. 35.) dummodo non sit adeo crassa, ut reputetur *ingens temeritas*; tunc enim tam hæc, quam affectata, non excusat, à prædictarum legum poena incurrenda.

Quarta poena habetur in Trid. Seff. 24. 724 de Reform. matr. c. 1. ubi statuitur. 1. ut contrahentes matrimonium simpliciter clandestinè (nimirum sine Parocho & Testibus) sint inhabiles, ad sic contrahendum 2. ut Ordinarius teneatur, eos graviter punire, ibi: nec non & ipsos contrahentes, arbitrio Ordinarii graviter puniri precipit. Circa primum, eam inhabitatorem Castrapolaus D. 2. de Sponf. p. 13. §. ult. num. 9. vocat poenam; sed probabilius est oppositum ex dictis à num. 637. Hinc si contrahere velint in facie Ecclesiæ, etiam post matrimonium sic clandestinè contrahendum, habiles sunt, ut docet idem Author cum Sanchez. D. 46. num. 3. & aliis. Circa secundum autem, not. poenam esse arbitrariam, seu commissam arbitrario Ordinarii; ut patet ex textu ibi: arbitrio, hoc est, prudenti judicio; non autem, mere libertati, ut scilicet ei liceat punire, vel non punire; sed, quod punire debat, reliqua tamen ejus prudentiae quantitate, & qualitate poenæ, in linea tamen poenæ gravis, ut pat. ibi: graviter puniri precipit.

§. 4.

De pena statuta in assidentes matrimonio clandestino.

Parocho, vel alteri Sacerdoti de illius licentia, matrimonio clandestino (nimirum omisis culpabiliter denuntiationibus) assidentibus, decreta est suspensio ab officio per triennium, ut constat ex c. fin. de Clandest. desp. ibi: sanè si Parochialis Sacerdos tales conjunctiones prohibere contempserit; aut quilibet etiam Regularis, qui eis presumpserit interesse, per triennium ab officio suspendatur. Circa quam poenam not. 1. eam suspensionem non esse latæ sed tantum ferendæ sententiæ, ut patet ex Verbo suspendatur. 2. eam poenam cadere in assidentem matrimonio clandestino secundum quid; pat. ex iis verbis

verbis, tales coniunctiones, de quibus nimis
ram ibi sermo est; ibi autem agitur de ma-
trimoniis clandestinis, omisis culpabili-
ter denuntiationibus, ut fusè ostendit
Gonzalez in cit. c. fin. n. 5. deinde, quia
sub nomine matrimonii clandestini, re-
latore ad poenas, venit etiam clandestinum
secundum quid, ex num. 697. Not. 3.
hanc poenam probabilitate non incurri ab
assistentie matrimonio clandestino, & va-
lido, vel etiam, invalido, modo non sit
in gradu prohibito. Nam per ly tales con-
iunctiones notatur matrimonium, de quo
ibi: at ibi tantum sermo est de matrimo-
nio clandestino in gradu prohibito; ut pat.
ex claro textu; quoad poenam & exten-
sionem illius textus non recte fieri ad ma-
trimonium clandestinum cum quoconque
impedimento dirimente const. ex dictis
paulo ante.

Not. 4. dictam poenam non incurri
a Parocho assistente matrimonio clande-
stino, nisi hoc faciat temere, vel cum af-
fectata legis ignorantia; non autem si ex
ignorantia etiam culpabili, vel crassa,
modo tanta non sit, de quo paulo ante
num. 723. Nam ea poena non fertur in
assistentes utcunque, sed qui ejusmodi
matrimonii interesse presumperint, vel
contempserint, tales coniunctiones pro-
hibere. Not. 5. quid juxta Castropol.
cit. D. 2. p. 13. §. ult. num. 13. hanc poenam
non incurrat Parochus ex eo præcisè,
quid alibit matrimonio sine sufficienti
numero testium; sicut enim non assistit ma-
trimonio, cum nullum sit ex defectu for-
mae Tridentini. Verum sic etiam non in-
curret illam, assistens clandestino ma-
trimonio in gradu prohibito; cum & hoc nul-
lum sit. Rectius dici videtur ex eo; quia non
assistit in hoc casu clandestino matrimonio
in gradu prohibito. Not. 6. prædictam poenam
extendi a P. Sanchez lib. 3. D. 48. a
num. 2. quotiescumque Parochus, vel ab
eo delegatus, interfuerit matrimonio ab
Ecclesia interdicto, prout fieret, si in-
terferet matrimonio Vagorum absque Or-
dinarii licentia; verum textus ille poena-
lis (in num. 725.) hanc extensionem non
patitur juxta Castropol. cit. num. 13. ratio-
nem dat, quia textus ille loquitur tantum
de matrimonii, quæ ob suspicionem im-
pedimenti dirimenti interdicta sunt.
Hæc ratio recte procedit, si restringatur

Tom. IV.

ad impedimentum in gradu prohibito, ut
dictum est.

Si quereras, quis validè absolvat à trien-
nali suspensione, incursa ex assistentia in
matrimonio clandestino? an id possit
Episcopus jure suo? Negativa probabilior
est; nam inferior nequit relaxare legem
à superiori latam, præferim tempore
illi expressè definito; at ista lex poenalis,
est lex superioris Episcopo, nimirus
Concilii generalis, quo ea suspensio trien-
nlio durare jubetur; ergo. Nec obstat,
quid eam Episcopus imponat, quia id so-
lum agit tanquam Minister Concilii, non
autem tanquam Principalis. Et quam-
vis possit absolvere à censuris non referva-
tis per c. fin. de sent. Excom. fallit tamen,
si latæ sint, ut durent ad tempus à jure
determinatum; si autem tempus deter-
minatum non sit, absolvendo nihil agit
contra legem superioris; quia duratio ejus
tunc non cadit sub legem. Quando au-
tem dicitar in Tridentino Sess. 24. de
Reform. 6. Episcopum in foro conscientiae
posse absolvere ab omnibus censuris etiam
Pape reservatis ex occulto delicto pro-
venientibus, non verificatur sic univer-
saliter; fallit enim. 1. in censura, quæ
oritur ex homicidio voluntario; fallit. 2.
in his, quæ deductæ sunt ad forum con-
tentiosum; fallit. 3. si delictum, ob quod
censura incursa est, non sit occultum, ut
expressè loquitur textus in cit. c. 6. ibi: in
quibusunque casibus occultis &c. ubi Barbo-
sa ad cit. c. 6. num. 26. probabilius censet,
ibi occultum dici, quid non est notorium
apud omnes, etiam si probari possit per ali-
quos testes; èo quid sufficiat, non esse
divulgatum, & aliquā posse tergiversatiō-
ne celari.

Ex hoc videtur sequi, si ea Parochi
assistentia, quam præstitit matrimonio
clandestino, sit occulta, hoc est, non sit
adeò divulgata, ut tergiversatione aliquā
celari possit, licet per aliquos testes pro-
bari possit, Episcopum potestate, virtute
Tridentini pro casibus occultis concessa,
posse illum absolvere à suspensione trien-
nali pro foro conscientiae. Hoc à fortio-
ri dicent Joann. Andr. ad cit. c. fin. n. 11.
Hostiens. ibid. Vers. per triennium, qui
absoluere docent, Episcopo competere
hanc potestatem; sed contrarium adhuc
videtur dicendum, etiam in hoc casu;

Aa

quia

quia Concilium loquitur de illis casibus ab Episcopo absolvendis, quin nec publici sunt, nec ad forum externum deducti, ut pat. ex cit. c. 6, ibi: liceat Episcopis ab irregularibus omnibus, & suspensionibus, ex delicto occulto provenientibus, exceptâ eâ, qua oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum &c. at cum hæc censura non incurrit ipso facto, sed per sententiam Iudicis, jam est casus deductus ad forum externum, & quidem cum effectu, ut requirit Barbosa cit. num. 38. ergo non obstante, quod predicto modo casus sit occultus, adhuc non poterit absolvî ab Episcopo.

728. Quæres. 2. quæ sit poena assistentis matrimonio non subditorum? Resp. Parochos, vel Sacerdotes alios, qui sine legitima facultate matrimonio sibi non subditorum assilunt, vel prædictos Sponsos benedicere ausi fuerint, ipso jure tam

diu manere suspensos, quamdiu ab Ordinario ejus Parochi, qui matrimonio interesse debebat, seu à quo benedictio suscipienda erat, absolvatur; sic Trident. de Reform. matr. Sess. 24. c. 1. Hanc suspensionem esse latæ sententiae constat ex verbis: *ipso jure suspensi maneant;* ab ea tamen excusat ignorantia, modò non sit ita crassa, ut sit ingens temeritas; sic Barbosa. in cit. c. 1. Vers. ausus fuerit; constat etiam ex num. 723, imò juxta Castropol. cit. num. 15. modò non sit crassissima. Testes porrò, qui assistunt matrimonio clandestino, vel sine Parocho, vel denuntiationibus culpabiliter omisssis; imò, & Parochus, vel ejus delegatus, qui assistit matrimonio sine debitis Testibus, arbitrio Ordinarii puniendi sunt, cum & ipsi violent inderictum Ecclesiæ, nec poena jure definita sit; Sanchez.

l. 3. hic D. 46. n. 7.

QUÆSTIO IV.

Ad Titulum IV. de Sponfa duorum.

729.

Cum quandoque contingat, vel ab eodem dari fidem conjugalem duabus, vel ab una duobus; ex quo lites variae, & quandoque mala gravia enascuntur; hoc titulo decernitur, quid in ejusmodi casibus agendum? supponimus autem ad ea, quæ dicenda sunt, duobus modis posse alicui ab altero dari fidem de matrimonio. 1. fidem pactionis, quæ nihil aliud intelligitur, quam promissio matrimonii facta mulieri, vel econtra, si per misericordiam rem secum habere; quod non debet intelligi de copula fornicaria (hæc enim conditio, cum sit turpis, habetur pro non adjecta) sed de conjugali, post matrimonium contractum. 2. fidem consensus, quo intelligitur promissio vera de praesenti; his præmissis:

(¶):(O):(¶)

ARTICULUS I.

Sponsalia de futuro unius cum pluribus.

Quæstio est. 1. quid resolvendum in casu, quo unus, vel una pluribus successivè dedit fidem pactionis, seu, quod idem est, si unus, vel una cum pluribus contraxit Sponsalia de futuro? Resp. in hoc casu, si priora non sint legitimè soluta, Sponsum teneri manere cum prima, reliquæ secundæ; quia sic secunda sunt promissio rei illicitæ, nimis ducendi secundam, contra fidem primæ; quod jure naturæ illicitum est; consequenter secunda sunt invalida, & primis præjudicare non possunt.

Quæstio 2. quid resolvendum in prioritate casu, si Sponsalia secunda sint consummata? Resp. in foro conscientia statuendum, Sponsum teneri manere cum prima, si cum secunda non intercessit fidis consensus, seu matrimonium; ut constat ex dictis; quia sic secunda Sponsalia cum sola